

توقان

ارکان سازمان پارتیسیستی توقان

شکوه‌هایی که نشکفته نبرد می‌شوند

در ایران هیچ بد و خیم از کار نیفتاده بیرون نیست قربانی است —
و تازه نمی‌شود. شاه سیبخت و وحشیگری را به درجه‌ای رسانده و —
که حتی از انکلیس جغرافیای هم انتظار نبرد. فقط شاه تو چشمی
کرانش که در یک آب می‌کشد امیرالیهام آمریکا تربیت یافته‌اند متولد
مانند حیوانات برنده که کشته‌های از برده‌ها را در زندان به نظر از کار
و سایر چیزهایی نشناخته و به هیچ جا بیرون از جهان زمان و جغرافیا
را با این درنده بیخوش در گنج و جیب‌های باغ بلبل نمی‌بیند یا چو به
اندام نمی‌پذیرد. این بزبان و بخارجیه قهرمان جان میبارد و پیروز
برای توده‌های زحمتکش میبارد و از آنجمله برای زنان ایران آزاد
واقعی به ارمان آورند. این زنان بدجنانند که سادی واقعی
آزاد می‌نمانند و نه آن عروسک‌های رنگ‌رنگ بر روی زده که به علت
اینکه ندانند شاه یا فرج اند و در پیش دربار است وفادار است و
فن دست نویسی و کوشن آموخته‌اند به مقام وزارت و نالند می‌رسند.
خلق‌های ایران نام این زنان قهرمان را هرگز از یاد نخواهد برد
و از نام آن آزاد زنان گرامی و پرستی یاد خواهد کرد.
در روز ماه روان یک همه شهیدان راه آزادی و استقلال ایران
باز هم جشن تن از فرزند قهرمان پارتی‌گرا نوشته در خاک و
حون غلغله. این جوانان که خون آنها بی‌بهره و بی‌فایده
همه شنگان و مبارزان راه آزادی را غرق در ماتم و اندوه میبار
این دم دادند و نه تنها به این خاطر است که واقعا می‌تواند
خود را از دست میدهم. هیچ مبارزان، هیچ نبردی بین خود
امکان پذیر نیست بدون قربانی بی‌پروایی که نتوانند، بلکه بخانه
آن ایزدگشت که این همه قربانی بی‌بهره است و می‌تواند و باید از
آن اجتناب و فرود آن کسانی که خود را جای آن مقرر کرده و
آسود خاطر و این زندگی میکند راست ولی این جوانان قهرمان
راه ادامه راه غلط و زرخن خون خود تشریح می‌کند. آن شاه
که با پول و وسایلی که در اختیار در یکساعت از دست جوانان مبین ما را
به بر سر راه می‌گذاشت که فرجام آن همین است که در برابر زحمت
ما است. این کسان در ترک نامیستکام این جوانان مسئولیت
سنگینی بر عهد و دارند. اکنون از آغاز مبارزه چینی شش سال
میگذرد. ترازنامه این مبارزه از دست رفتن صدها انقلابی است
از آن است که در توره راهی‌گام گذاشته‌اند که پایان جزیره
عم اکثریت است بدین آنکه هیچ فایده‌ای بر این جانانی و حماسه
و نیستی تصور نباشد.

نیروهای انقلابی در حال حاضر از تمام جهات ضعیف‌اند
و در همین حال در برابر دشمن قرار گرفته‌اند که نابنده آن مسلح
است و آماده است هر جنبه‌های آزادی را ترک و رفتن باز دارد.
در چنین تناسباتی قوتی شرط عقل، شرط خرم و احتیاط نیست
که تیپ‌های اندک و آزموه را تا جایی از ناچیز بچند دشمن
نبرد فرستاد. نتیجه چنین تاکتیکی جز نابودی کامل نیروها
انقلابی نیست. برای از بین بردن و پلیس سازمان امنیت شاه از دست
رفتن چند ده پاینده شدن صایعه بزرگی نیست ولی برای
نیروهای انقلابی نیز در آغاز کار، هم‌روزمانده‌ای که برخاسته می‌آید
سرمایه بزرگی است که از دست می‌رود. چرا نباید به این سرمایه
اند نشیند؟ چرا نباید پس از چندین سال تجربه بازم برای رفت
که به تن دست می‌رود؟ چرا باید برای آن همه آتش را حق بی
نیروی حامی و با به وساحتی و خلافت و اقصیت تویل حجت؟
تاریخ جوانان انقلابی که مانند شکوفه‌های نشکفته بر بر
می‌شوند با با خائل انقلابی خود چه خیانت گرانمایی که می‌توانند
به جنبش انقلابی ایران بکنند، چه می‌توانند در
این جنبش بر عهد و بگردند. این مطلب باید راهه مبارزان
می‌فهمند بالا اول از تجربه مبارزه چینی این درسی را می‌توانند
رفتاری را تشخیص می‌دهند. پیوسته زور را به خطیل انفرادی
اسکند رسد در نواها و پرتوهای قهرمانی بود در وجودشان
در صرف طبقه کارگر، در رهبری مبارزات، در پیوسته صفحه ۲

مبادلات تجارتنی ایران

شاه به این اجوبه، فن بیستم، بهنگام افتتاح چهارم
تأسیسات بین‌المللی تهران باره بگزارند از ۳۰ ملی
میلیارد دلار صحبت کرد که قسمت اعظم آن را باید کالاها صنعتی
تشکیل دهد. تا یکی دو سال پیش صحبت از این بود که طرف
بیست سال صادرات ایران به بیست میلیارد دلار بالغ کردن برای
آنکه جای درآمد غیر را که در یکتا آخرین قطره بتاریخ رفته می‌گردد.
اما اکنون صحبت از ۳۰ ملی میلیارد دلار صادرات است آنهم
صادرات کالاهای صنعتی!
شاه این سخنان باوه را در زمانی میگوید که صادرات ایران
بشدت رو به کاهش است. کشور ما هرچقدر صادرات صنعتی بجز
فرش ندانسته است. اما اکنون به تنها صادرات فرش دستخوش
نیسان و ورشکستگی است بلکه کالاها صنعتی صادراتی می‌مانند
کشمین و غیره و بزرگ زر آلود می‌شود. هم بطور مطلق وضع نسبت
به صادرات روز بروز بدتر می‌شود.
در گذشته‌های قند آن در ایران بزرگترین صادرات
فرش بود و فرش‌های مرغوب ایران که با سرانگشت طرف اطفال
فقر یافته میشد خریداران فراوان داشت. حالا کشورها کسی
مانند افغانستان ترکیه هند و پاکستان بازارهای فرش ایران را
تصرف کرده‌اند و طیقات با عجز و ناتوانی می‌نویسند که فرش
ایران قد رشا را قایت با فرسهای این کشورها دارند و در نتیجه
صادرات آن روند نزولی پیدا کرده است و دانشگاه خلیل سوز
میدانسان به اعتراف مقامات رسمی ایران این تولید صنعتی ایران
رو به تعطیل و نابودی است.
تضامن تولید در مورد محصولات کشاورزی صادراتی نیز
صادق است. در سال جاری (۱۳۵۵) میزان محصول برنجی
از انتزاع کالاها صنعتی کاهش پیدا کرده است و از سوی دیگر
نیسان اطمینان کرد که صد و هفتاد هفتاد هزار تن کاشور و پیشکار در
سالهای آتی به مراتب از سالهای گذشته بهر و بیشتر گردند. می‌بینید
که همان صادرات صنعتی کشاورزی هم به علت اجرای سیاستهای
لیسم در ایران بتدریج کاهش می‌یابد بقسمی که ایران همین عضو
کشاورزی را هیچوقت از خارج وارد نکند. صادرات ایران هنوز

تاسم به کالاها صنعتی است که کالاها صنعتی خود موافق استکالی
ند و است (تهران اکونومیست شماره ۱۱۲۷).
شاید تولید کالاها صنعتی افزایش یافته است که شاه را
نسبت به آینده خوشبین سازد. اما تهران اکونومیست سیاه
بر روی سفید می‌نویسد: تولید کالاها صنعتی نیز در سالهای اخیر
در جازده و نوشوانسته است جز با بگویی تیازهای داخلی باشد چه شد
به اینکه بازاری برای خرید و فروش داشته باشد (همان شماره).
بنابراین در همان موقع که شاهنشاه خواب صادرات
۳۰ ملی میلیارد دلار صادرات صنعتی ایران حتی صادرات
صنعتی کشاورزی در جازده و بحران است. شاه و نه صادرات
ده میلیارد دلار می‌دهد در حالی که تولید در ایران به علت
خرابکاری در کارخانجات زمانه ایران رژیم بیستمه رو به فقیر
شود. رژیم جدید اقدامی برای بالا بردن و تشویق صادرات
نعم عمل نمی‌کند و در باره صادرات در تحت اجابت و تواضع و شکاک
بر سر راه صادرات است. سبانه برای این عدم توجه به صادرات
درآمد هفکنت نفت است. در حال حاضر چین در آمد نفت ایران
و از مورد نیاز کشور از فروش نفت ایران تا همین بگذرد و بیشتر در رسم
هرچه کمبود داشته باشیم از خارج وارد کنیم. بگریزی که باید
صادرات نیست.
در واقع سیاست تولید صادرات تولید سیاسی است. آگاهانه
و تصدیق است و نه ناشی از این یا آن تضامن کار. تهران اکونومیست
می‌نویسد: باید قبول کنیم که متأسفانه تمام درجه‌های قیمت تنو
واردات در حرکت است. حتی ترازنامه تأسیساتهای بین‌المللی
نشان می‌دهد که برخلاف هدف اصلی این تأسیساتها هم نیست
اعظم این معاملات روی واردات است. لذا از امله این سیاست
و این فلسفه موجب تقلیل صادرات تولیدات داخلی و بالا رفتن
قیمت‌ها و تقلیل رشد اقتصادی می‌خواهد شد. و این در نسبت این
چیزی است که مورد نظر امیرالیهام است.
امیرالیهام باید آنچه را که باید دست می‌دهد با دست
دیگری بازستاند. به این سیاست امیرالیهامی، سیاست حفظ
بود و ام روزم شاه و سیاست آن از گذشته بهتر و شفیع صفحه ۲

هر لحظه بشکلی بت عیار در آید

گرامی باد تیر باران شدگان و همه شهیدان!

